

ספר

אמרי בינה

רחובותיה מחלי אמונה ואיש תצונה ידלכה
להצין אמרי צינה וקן ימים
היוני העליון ככשר יעיר קנו ציוס נקס כלצו
ודרו"ר קן לה ינלח צחולאוחיה חונשים שערי צינה
ועל יוצ"ל ישלח שרשיו תשוואו"ת ח"ן ספרח
דלכיעותח דצרי עתיקין סתונים וחתומים צחל"ף
עוקאין צמאמר צן יוחאי גצוה ועל גצוה והיו
חולאוחיו הימה האב"ן הראש"ה ראש פינה מפרש
על פי פשע חולאוחיה וקוצצ הולך על המדרש
ההלכותיה חז"ן צרו"ן ק"ס צמאמר נצוכי המדרש
למודי משרים צספר וקופר וספור ונין ונפקד צסקל
ופלס האצן סלמה נצנה ס"ר ידיד"ת אמר חני
מעטי לנולך צחשרי וסס ונראצ"ד חחוס עליה מדרשו
הרמחה מדרש צחיי צן איש חי הופיע צצית מדרשו
מוקוד ה' לירחיו וניי כמהו דורש צחצעה פנים
חלפה החגלה צשטי צסדר צסנין לי אנקמה
לצריחה :

צצנת חונסת חלפים ושש מואות ושלטים ושמונה לצריחה

ה"ר אברהם ב"ר דוד הלוי
עניני קבלה עפ"י אבן הראשה על חשבון

הקץ

פרמישלא תרל"ח

This Sefer has been made available by:

5314 13th Avenue
Brooklyn, NY 11219

TEL. (718) 972-0777

FAX. (718) 972-0178

A deluxe bound copy of this sefer is available at:

Biegeleisen Hebrew Book Store

4409 16th Avenue

Brooklyn, N.Y. 11204

(718) 436-1165

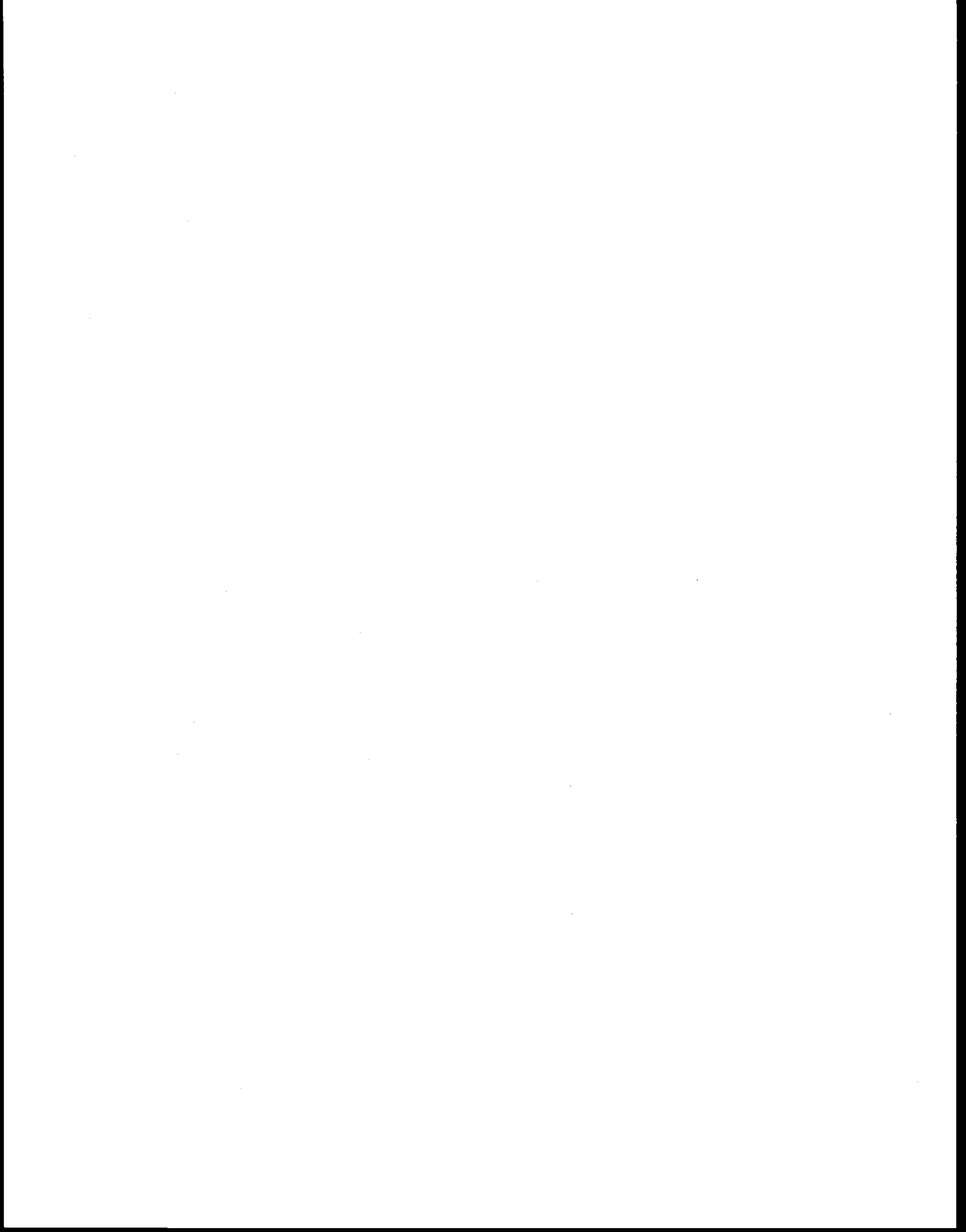
הספר הזה צולמה על ידי אחים גאלדענבערג

וניתן להשיג ממנו טופס מכורך, במחיר סביר, אצל:

בימ"ס ביגלאיזן

4409 16th Avenue

(718) 436-1165

תשואות חן

סדרא

קדמאה במורא דסיני
קלא נפיק ואמר בשנת
היובל הזאת תשבו איש אל
אחותו. בשנין אלף ותשע מאה
ותלתין ותמני בתר חורבן ביתא
תתובן גבר לאחסנתו, ושתא בתר
שנין אלף הוא יובלא רבתא,
ויובלא משמט בשרויא בכן
בקדמיתא יתובן עמא קדישא
לאחסנתיהון :

אמר

ליואה ודאי דא הוא
ברירה דמלה בשנת
היובל בארבעין ותמני יובלא
בשרויא באמצעותא בסופא בסופא
ודאי כדאת אמר אני ה' בעתה
אחישה, תא הוי חמשין ותשע
שמיטין מנו עמא קדישא כד קם
ביתא וכד חריב ביתא אפסקו
למיני, ועד זמנא דפורקנא מאתן
ושבעין ושבע שמיטין דלא
אימני רוא דהא הלא הוא כמוס
עמדי, וי וי לון דאוריכנא פורקנא
דשכינתא קדישתא עוד עדנין
ופלג עדן סימנא אמת מאר"ן
תצמח אמ"ת אל"ף מאו"ת תש"ע
אר"ן בתרן הושבנין ג"ש :

אמר

נהוראי ודאי נהירין
ויציבין מילין אלן
ההושבנא דקרא הדין הכי הוא
ודאי רמיוא פורקנא דעמא קדישא
בהדין קרא וחבריא יודעין דא,
ושתא בתר שנין אלף הוא יובלא
רבתא, יציבא דא מלתא ונדעינה

מהרא

האבן הראשה

בעזרת הס"י יוס הססי
זהקדר ע"פ החור'
אשר ירוך וסומרים המספר
ובהליר לור הססי זהקדר
אס זהקסי חלכו צעור המליר
העורר צע"ר סצחוחים צעור
הימין מלחו חקקס סלחתי
וזקסתי ה' סומרי ה' לילי
על יד ימיני עזרי. ועס ה'
עוסה שמיס ולרץ צעורחו
אפרס דצר דצור על אפניו
לפי פסוטו והדרסה חדרס
צרונו וצדרס וצהעלס ועלמות
חין וקספר ליודעי חן הספר"ס
כך פירוטון סל הדצרים.
סימנא וכו' כדלמירין עסה
סימניות לחורייתח סיוננח
צגי" עו"צ. אמת ר"ח חלף
מלוח חסע ועד חוס הסלסי'
וסונה סנה לא וקסון סיוננח
והרנו חונח מלרץ חלמח
לחוקנח סכיחח ועפרא.
ארין צחרין חוסצנין צוקספר
גדול וצוקספר קטן עולה
ס"ג מחזוריס אשר יסלנו
צסנוס ה' נחס"ח והרנו ג"ס
קרצ יוס גס לסון הגסה :
נהירין ויליצין מלירין
וקוסעין ודאי רמיוא חלונר
זלח ידועא כי צודלי רמיוא
ולחמו לא כוע עד אשר
יערה רוח ונורוס עלינו וכל'
כולס חמיחוס הדצרים הימין:

למולח

אמרי בינה

האבן הראשה

למולדא צהר"ד פירושו כי עשרים וחמשה צאלול נצרה העולם שמים וארץ ומולד חסרי משנה הילכה סי' צליל שני חמשה שעות ר"ד חלקים חמשה חסיסה כלומר כן הי' צהעלם כי לא נצראו המאורות עד כ"ה אלול משנה ההוא ציום ראשון

תשואות חן

מהרא דגמרינן ותנינן ארבע מאה ותמני באלף רביעתא לשנין דאדם קדמאה דהיא ארבע מאה ותשע באלף רביעתא למולדא בהר"ד משתא דתהו דגמרינן מנביאיא שמא קדישא ודחילא ונפיק מן מ"ב אתון בפתיחת אורייתא בראשית וב"ד'ו ויאמר ויב"ד'ל ודא

ונקצעו צרקיע ציום רביעי כ"ה אלול וציום שטי א' חסרי צשעה שטי' על היום כולר אדם הראשון כדאמרינן צפסנהדרין פרק רביעי ל"ח וצשעה זו הי' מולד חסרי תן ד"ח חתע"ו ד' ימים שמונה שעות חתע"ו חלקים כי זהו יתרון משנה שלמה דוק ומשכה תן אוחו על מולד צהר"ד שנת תהו וילא לך מולד חסרי משנה שניה מולד אדם הראשון ציום שטי ארבעה עשר שעה ציום מהתחלת הליכה ולכן נקטו קלח מהמעצרים לסימון וי"ד מולד אדם הראשון ולכן צעלי המעצרים החוטצים למולד צהר"ד מקדימין שנה אחת לשנות אדם הראשון ונקרא שנת תה"ו כי לא נצראו המאורות עד כ"ה אלול ונקצעו צרקיע ציום ד' כ"ה אלול וציום שטי נצרה האדם וצו ציום הי' המולד כדלעיל וצשעה שישית כלטוה פסנהדרין פס ומסתמא אז קדש החודש דשית שעות מכסי סיהרא והי' אוחו היום קודש יום ראשון לחדש חסרי וצשעה אחד עשר נידון לכן נקצע לדורותיו ליום הדין לכן כל חוטצי הדורות חוטצין משנה אדם הראשון והחוטצים לשנת תהו מקדימין שנה אחת צהתחלת המינין וכוסף שנה אחת על זמני העתים מאוחה שנה של תהו פמוינין משום דיום אחד צשנה חסוב שנה וצריחא העולם הי' צכ"ה אלול ועתה הצין מה פמוסיף שנה אחת צהעתים :

דגמרינן מנביאיא וכו' ומהיכא אבו יודעים מולד צהר"ד קצלנהו מהנציאים כדתיא צר"ה פרק שטי כ"ה אור להם רצן גמליאל לחכמים כך מקוצלני מצית אזי אצא . צית דוד . פעמים צצא וכו' ועוד לקמי' אור וכו' כך מקוצלני וכו' אין חדושה של לצנה וכו' ולצית דוד הי' מקוצל יותר כי דוד נמשל כלצנה

האבן הראשה

תשואות חן

ודא איהו פתחו לי שערי צדק כלצנה שכלומר זו תהלים
 פ"ט וכסאו כשמש נגדי אבא

כירח יכון עולם. כאמור
 סס א"ל רבי רבי חייל וכו' וקדשי' לירחא ושלח לי
 סימנא דוד מלך ישראל חי וקים ורבי מצית דוד הי' והכונה צקוד
 העיבור שדומה לו מלכות צית דוד כו"ס צמדרשות שכמו שהלצנה
 אחר ע"ו יום סנתמלחה התחיל לחקר כן הי' מלכות צית דוד
 אחר שהי' מזרעו ע"ו מלכים נחקר המלכות צינני לרקיהו והתחיל
 ממשלת נשיאים ממשלה קטנה והולכים ומתמעטים כמו שהלצנה
 מתפסרת אחר ע"ו יום עד שתתכסה כולה מאורה ושוב מתחדשה
 מאורה כן נופלת לארץ חזר צית דוד הולך יום יום ומתחללת לארץ
 כזרו כדלמרינן סנהדרין פרק רביעי סס אין צן דוד צא עד שיכלו
 סני צתי אצות מישראל וכו' וציוס ההוא חקים את סוכת דוד
 הנופלת והוא חי וקים ויחדש סוב מלכותו עלינו כמו שכלומר
 וכסאו כשמש נגדי וכן הוא צקבלה לכו ונימות הנביאים סס צהר"ד
 ובספרא רבי נחומיא הקנה מפרש ארבעתן יולאין משס מ"צ אותיות
 צלירופים רבים ויולאין מארבע פסוקים צפתחת החורה כילד צ'
 הוא אות הראשון ומצינות צראשית הי' הוא מפקוק סל אחריו
 ומצינות וצתו אות המ"צ מאות צ' הראשון וכן שאר האותיות ר"ד
 הם מן הצינות ויאמר ויצדל אות המ"צ מהאותיות :

ודא איהו פירוש הקרא פתחו לי שערי ליק אצא צ"ס. קודם
 שאפרש הדברים חן לצך הקורא למילי ויונעס לך כי תשמרם
 צצטנך. דע כי דברים האלה קודם רצ ורס לירחי הי' ולחושצי סמו
 לכן אי אפשר לפרש הדברים כהווייתן הנעלמים צו כי סיד הי'
 לירחיו והנאים צקוד המה ידרסו יפה יפה כמין חומר סל צסמים
 ועלמות אין ומספר ולא סיפק פרישותא צקבי חורשתא וצירי ארס
 עפרא מן אדמתא אך אפרש הדברים צדרך הפשט אחר כוונת
 הדברים הכיתיים לכחוצ גם כפשטו כי גם דברים נעלמים כיון
 לדרש צדרך הפשט אחר כוונתיהם אס יכולים לפרש מה שהאוזן
 יכול לשמוע והפה לדבר פתחו לי שערי ליק אצא צ"ס צארבעין
 וחרין אחוון דשמתא מפרש כמו שסוכין צחגיגה פרק סני אין דורסן
 צמעסה צראשית ולא צמרכזה אלא אס כן הי' חכס ומצין מדעתו
 מעסה צראשית הוא סס מ"צ אותיות היולא מצראשית ומפקוק סל
 אחריו

אמרי בינה

האבן הראשה

אחריו וזהו אבא צם חכנו
דעה צינה והסכל צם צטס
ו"צ אחוון כמו טטוכין. צטצת
כי הוא חכומתכס וצינתכס
וכו' זהו סוד העיצור והצטון
התקופות תקופות רצ אלא
צלינעה וכדאיתא צר"ה פרק
א' כ'. ידע מר האי מילתא
דתיא צקוד העיצור צרייתא
טכו' צרותים וקוד טס
צהר"ד המרווח צקרא ורמי
הצטון המולדות והעתים
כולד קודם חרות וכו'.

תשואות הן
אבא ב"ם בארבעין ותרין אתוון
דשמא מפרש למנדע כל את ואת
על תקוניה, והבי אוקמיהו מארי
מתניתין ללבי גליתי ולאברי
לא גליתי, לבי שם בן ארבעים
ותרין, אורייתא דבכתב אתקריאת
לבי, ואורייתא דבעל פה אתקריאת
פומא, מלבא לפומא לא גליא,
ללבי גליתי דאינון שבעין ותרין
סנהדרין, אבל אחרנין דאינון
בשאר אברין אתמר בהון ולאברי
לא

למנדע כל את ואת על תקוני' הם המולדות אחרות למועדים כי
לפי המולד חנו קוצעים המועד ועל יקוד מולד צהר"ד
היולא וצראשית ומוקור צירינו ושהצביאים חנו חוטצים המולדות
והסיוון וי"ד אשר קטנו צידם קלח מהמעצרים הוא סיוון צעלמא
ולפי כוונת הפסע אחי טפיר הלשון את ואת. ועוד מילין ליראי
ה' ולחוטצו טמו צת טצע טמוח ופרט צהקנה היולאים וטס ו"צ
אותיות אחר לרופים רצים וצכה זה הטס צצרא העולם על כן
מרווח מולד צהר"ד דוקא צפסוק צראשית והוטכילים יציו וצחירו
צ"ס. והבי אוקמוהו ווארי וותחיתין וכו' הכי חנו טוכין צסכהדרין
צחלק וואי יוס נקס צלצי חומר ר' יוחנן ללצי גליתי לאצרי לא
גליתי טלא הולחתי דבר ופי טהיו איצרי יכולים לטמוע אצל צלצי
הי' עמוון הדבר וופרט ללצי גליתי וואי דצלצי ללצי לצי צגי' ו"צ
טס צן ו"צ אותיות ללצי חורה טצכתצ ללצי צגי' ע"צ וטצעים
פכים לחורה וותחלת צצ' צראשית. מלבא לפומא לא גליא לפי
פטועו אחר המושך הדצרים כוונתו המולד צהר"ד יולא מן ו"צ
אותיות צחורה טצכתצ וצחורה טצע"פ נקרא פה וופרטת חורה
טצכתצ לא ילא הדבר וופרט ופי התכאים אך הי' צקצלה ופה
לפה טס צהר"ד וצחורה הי' עמוון הדבר ולהס כגלו טעלמוותיה.
ללבי גליתי ע"צ סנהדרין כמו דבר אחר ללצי הס ע"צ סנהדרין
וכן מלינו צקרא טצעים זקנים ועליהם וטקה ואתרין. ולאצרי לא
גליתי

תשואות חן

לא גליתי, ופורקנא בלבא תליה
 דאתמר ביה הלב רואה, ובגין
 דא בי יום נקם בלבי, והא אוקמוה
 חי ה' שכבי עד הבקר אומאה
 בחי דאיהו כליל ח"י ברכאן
 דצלותא דביה תליה פורקנא וביה
 אתגליה דאיהו יסוד חי עלמין
 אתמר ביה והיו עיני ולבי שם
 כל הימים, אית מנהון דישראל
 עיינין הדא הוא דכתיב והיה אם
 מעיני העדה, ואית מנהון לבא
 דאתמר בהו, הלב מבין לב יודע,
 ומבני יששכר יודע"י בינה לעתי"ם,
 עתי"ם במ' רבתי דמנצפ"ך סליק
 להושבן

האבן הראשה

גליתי. לשאר העם לא נגלה
 סוד העיבור. ופורקנא נלצח
 וכו' צסס מ"צ גימטריאח
 לצי צינה גאולת מלרים היה
 צסס מ"צ ולכן חכר יליחא
 מלרים צחורה ל' פעמים
 ל' פערי צינה והגאולה
 העתידה יהיה צסס מ"צ
 כדכתיב כימי לאחך וכו'
 מ"כה ז' ובגין דא כי יום
 נקם נלצי. ללצי גליתי וכו'
 אורייתא דכתיב וחורייתא
 דצעל פה וקסהדרין ושאר
 העם דאיון כאיצרים סוד
 משרים על קסום חזיון תקן
 ואני לא צאחי אלח לפרש

פשוטו: עד הבקר וכו' עד שיצא צוקרן של ישראל ויקום
 ויפולו אויביו עמלק וכיוצא בו ונטעו השועה עולמים צזכות הפלת
 שונת עשרה צרכות ערב וצוקר כל הימים ויעלה רנחם חורחם
 והפלתם של כוכבי צוקר הם הלדיקים עיני העדה הנוראים דרך
 הישר להעם ומחפלים עיניהם לזונה כלפי ארץ ישראל ומסום
 דשכינה שם כל הימים ולצם לזעלה לשונם כדכתיב נשא לצבנו אל
 כפים אל אל צמנים ונחמים לצם להצין להעם דרך הישר והחורה
 והמלכות כדכתיב דברי הימים א' י"צ ומבני יששכר יודעי צינה לעתים
 מורים לעם דרך החורה והמלכות כהלכה ויועלים להם עלות עוצות
 להדריכם צדרך הישרה ונהגות ישרים צדרך ה'. ועושים עיצורים
 וקוצעים עועדים כדדקטינן צמדצר רבה פרקה י"ג מהו לעתים
 ר' יוקי אומר לעצורים לעצר שנים יודעים העת הראוי להחעצר
 ושאינו ראוי רמז לעתים צגימטריאח חתר"פ חלקים צנו'. רצחי
 דאחיות ומלפ"ך הנקדרים אחר הא"צ אחר המאות וכך חלקים
 נחלק פעות המולד שם לדעת מה יעשה ישראל צחיה יום יעשו
 מועדים ראשיתם מלחם אלו מלחם ראשי קנהדריות שהי' מצע
 יששכר מועמיד וכל אחיהם על פיהם שהיו מוקבונים הלכה על

אמרי בינה

האבן הראשה

פיהם וצחלק ל"ג דרטינן לחושבן תתר"ף חולקי שעה
על דוד וה' עמו שהלכה כמותו בכל מקום וכו' כאמר

תהלים פ"ט כירח יכון עולם ועד וכו' יכון צגי' צכ' רצתי דמחלפ"ך
תשל"ו כירח שנקרא מאור הקטן צגי' צנוספר קטן י"ג ועד צגי'
פ' ציחד עולה ל"ג עם תש"ל והיא תשל"ג למ"ד ושש רוח למ"ד
ושש שעות א' יום י"צ שעה תשל"ג חלקים זמן הזה כעצק המולד
ומקודמת מולד העבר מרת אולעי עולם צגי' צו' רצתי דמחלפ"ך
שצע מאות ושש ועם הכולל צ' תיצות יכון עולם אשר צהם ומרוח
השעות צגי' תש"ח ומכין השעות של החדש עשרים ותשעה יום
ושנים עשר שעה הרי ומרוח צד' תיצות כירח יכון עולם ועד כ"ט
יום י"צ שעה תשל"ג הוא הזמן אשר הירח קוצב צהם הלוכו צחדשו
ומרוח צד' תיצות רוח כי ד' שצעות מושלמים צחדשו :

וזהו רוח מופלא וצאופן נאות לפי התרגום דמתרגומין כירח יכון
עולם ועד צשחק נאמן סלה היך סיהרא דמתקן לאת לעלם
וקהיד צשחקא מהימן לעלמין פירושו היך סיהרא דמתקן לאת לעלם
כי מולדות הירח הם אותיות למועדים וקהיד צשחקא (מהימן) כי
חדושה שמתחדשה בכל חדש עדות לעמוסי צנון שהם עתידים
להתחדש כמותה. מהימן לעלמין שלא יכזב הירח הלוכה ותשויה
ימיה צכל השע עשרה שנה עם ימות החמה לפי חשבון חדשה כ"ט
יום י"צ שעה תשל"ג חלקים כלד מרת שנת החמה הוא שס"ה ימים
וחמשה שעות ותתקל"ז חלקים וארבעים שונה רבעים מע"ו צחלק
ואם תקצץ זה י"ט פעמים יעלה החשבון ששת אלפים ותשע מאות
ותשעה ושלשים יום ושש עשרה שעה ותתקל"ה חלקים ואם תקח
חשבון זה ותחלקו לחדשים של לצנת שהם כ"ט יום י"צ שעה תשל"ג
חלקים יעלה המכין מאתים וחמשה ושלשים חדשים צלי תוספת
צלי מגרעת אפי' רגע אחד וזהו מהימן לעלמין על פי חשבון זה
חוזרים הלצנה והשמש ומתקצלים צאותו רגע שהיו צנת הצריאה
ולכן נקרא מחזור ותאומים לעולם :

ואם יעלה חלילה ספק צדעת אנוש על הקצלה לספק ולומר
שמדע הירח מחזיק יותר חלק אחד או פחות מהקלצ שקלצו
הכתיבו ז"ל תשובתו ספקו פורה ראש ולענה ואם כדצרינו עד הנה
שעבר מאתים וצבעים ושנים מחזורים ואם תקצץ חלק אחד
מהחדשים

תשואות חן

הושבנא דסיהרא, לבי גליתו לבי
 בחושבן מ"ב לאיברי לא גליתו
 אינון רנ"ב שיעורא דקומה, שבע
 זמנין מ"ב סבובי סיהרא סלקין
 לחושבן יודעי צד"ק סבובי סיהרא,
 וכד סליק חושבנא דדא יודעי צדק
 סלקין עמהון מ"ב סבובין שבת
 וינוחו ב"ם כל ישראל מקדשי
 שמך

האבן הראשה

והחדשים שנהם יעלה המנין
 שני ימים ואחד עשר שנה
 ומאחיים חלקים זמן הזה
 הי' ונקדים ראיית הלצנה
 או מאחירת מיום שאלו
 קוצעים החדש ואפילו יהי'
 יותר או פחות רגע אחת
 מהקלצ סקלצו היו נקלצים
 עד הכה יותר משלשה ידות
 שנה והי' ונקדים או מאחירת

ראיית הלצנה שלשה ידות שנה ונגזול שגזלו ואמרו צר"ה פרק
 ראשון כי עשרים וארבע שני מוכסי סיהרא וכו' וכן תנין שם
 פרק שני כ"ה. אמר להם רצן גמליאל כך וקוצלי מציית אזי
 אצא חין חדושה של לצנה פחותה מעשרים ותשעה יום ומחלה
 ושני שלישי שנה וע"ג חלקים ור"ג הי' מציית דוד שנמשלו ללצנה
 שחומר כירח וכו' נאמן סלה כאמנים ותמונים קצלתם וקצלת כל
 החמונים ומלדיקי הרצים ככוכבים לעולם ועד ויודעי צינה לעתים.
 עוד ירש צקוד העיצור. לבי צחוטצן מ"צ לאצריי צשכי יודין
 כן איתא צכסהדרין צגי רכ"צ ומספר איצרים אס הצנים קוד מעשרים
 ואל תחמה על האי יותר כי הצאים צקודה יצינו קודו. רכ"צ
 ומחזורי לצנה הס ששה ומחזורי גדולים ומחזור גדול הוא ומארבעים
 ושנים ומחזורי לצנה כספירת ימי העומר ארבעים ושנים ימים ימי
 חול וצבע ימי שנה וכל שציעי הוא קודש שציעי צימים שנת שציעי
 צשכים שציעי שצנתות השכים יוצל קוד מעשרים ארבעים ושנים
 ומחזורי לצנה לעומת ארבעים ושנים ימי חול אשר צספירת העומר
 לצי צגי מ"צ לאיצרי צגי רכ"צ עולים ציחד למספר רל"ד כך הוא
 החשבון של שתי תיצות יודעי לר"ק חשבון שצעה ומחזורי גדולים
 וכד סליק חוטבנא דא סלקין עמהון מ"צ סצובין ומחזורים שנת
 וינוחו צ"ס כאשר יכלו רל"ד ומחזורים חשבון יודעי לרק צשנת
 תקפו צאלף השעי יכלו עמהם גם מ"צ ומחזורי לצנה אשר הם
 ככללים צחשבונו. שבת וינוחו צ"ס אפשר לפרש כי צרל"ד ומחזורים
 כלולים שצעה ומחזורי גדולים לעומת שצע ימי שנת לכן אמר שנת וינוחו
 צ"ס אצל זה דוחק כי לפי זה יתכן האנוחה צטורם שיכלו רל"ד
 ומחזורים

אמרי בינה

האבן הראשה

ומחזורים ציוני ומחזור גדול
השציעי לעומת שנת ויתכן
לפרט כי כאשר ישלמו רל"ד
ומחזורים וזהם כלולים רכ"ג
ומחזורים ומספר לחיצרי וגם
כלולים זהם מ"ג ומחזורים
ומחזור גדול כנגד מ"ג יוני
חול אשר נספירת העומר
זהו דאמר ונאסתלקותהון
יקתלקו שחר סבזי סיהרא
בר"ן כשילים המחזור הגדול
כלול מ"ג ומחזורי לזנה יוני

תשואות חן
שמך ובאסתלקותהון יסתלקו שאר
סבובי סיהרא רנ"ב בר"ן יח"ד
כוכבי בוק"ר, דאינון רנ"ב איברין
קומתה דאימא אם הבנים, ויסלקין
צלוחין ובעותין דישראל "ראה
נא" בעניינו, וכולהו עלמי יהון
בחדוותא ושלמא בשלמתא,
בזמנא ידועא לחבריא אמרו לצדיק
בי מו"ב ש"א א"ת מספר בני
ישראל ש"א סבובי סיהרא חרותא
דיובלא

חול הצח אחר טעצרו רכ"ג ומחזורים ומספר לחיצרי דאס קוד ומסריס
יושלם עומהם שחר ומחזורי לזנה רכ"ג בר"ן יחד כוכבי נוקר ואחר
מ"ג ומחזורי חול יתחילו לזח טעצעה ומחזורי לזנה כנגד טעצעה יוני
שנת אשר נספירת העומר זהם קוינו אל המוכחה שנת וינחו צם
וצטטה עשר במחזור שנת השלישי שנת תר"ס גבי בר"ן יח"ד כוכבי
צוק"ר הם ישראל הולפים לזוקר צת"ס קוינו לרווח קין דוד
ותר"ס כראס קרכי ירונו וישנחו חפילי לדקי. ויסלקין ללותין
וצעותין דישראל יתקבלו תפלתם ורנחם. ראה נא צענינו ר"ת
רכ"ג חס הצנים שומחה הללויה סוד ומסריס. בזמנא ידועא לחצריא
כלומר המסריס דאמר עליהם ללצי גליתי וצטכת חס"א ומחיל
ומחזור השציעי ומטענה ומחזורי שנת והוא כנגד שנת השציעי
צספירת העומר וכסלם צטכת חס"ט. אמרו ללדיק חס שומרי
צריח כי עוצ היפך המהללים הצריח הכקראים רע מלך עוצ ומטיצ
שא חת ומספר בני ישראל שא מתרגמיין קבל ית חושבן בני ישראל
הונויין ללזנה וקצעו צגלותם מועדים צמועדו ועצרו עיצורם צעחם
צשלם מאות ואחת ומחזורי לזנה כלולים בר"ן ומחזורים ומ"ג ומחזורי
חול ומטענה ומחזורי שנת וינחו צם כל ישראל ומקדשי שונך צמקראי
קודם וצכות שומרי צריח טוצ צעצורם שא קבל תפלת ישראל
צטכת חס"ט צגימטריא טו"צ ט"א ח"ת ומספרם ישלמו ט"א ומחזורים
ויהיו נא אומרינו לרלון לפני אדון כל. והטכה שנת ההוא יהיה
חרות היובל צפעס ארצעים ומטענה ומעט התחלת המנין ציוני עזרח
והתחלת

תשואות חן

דיובלא ארבעין ושבע שרויא
 דיובלא יוב"ל, בההיא זמנא כל
 דינין אתבפין דאתמר בה בלע
 המות לנצה, בההוא זמנא
 השתרר"ה דוי"ד מל"ך ישראל
 ח"י וקי"ם וסיהרא תהוי בשלמתא,
 רזה דמלה ויה' ברך את אברהם
 בב"ל, חושבן בין דכורא, ודרור
 תהוי לדכורא עם נוקבא, כמה
 צפרין מצפצפין בצלותון לגבי
 דאמהון דאיהו אימא קדישא
 ועלה אתמר גם צפור מצאה בית
 ודרור קן לה דא אימא עלאה
 יובל דאתמר בה וקראתם
 דרור בארץ, בשנין אלין
 סליקו.

האבן הראשה

והתחלת שני היוכל ארבעים
 ושמונה זו חכינו אשר רוח
 הטומאה ונטופרי צריה
 צפסע זנחי צניהם לשדים
 צלע לכלל ויכלו חילי מוח
 והי' כלל הי' ומושלח זדון
 יעבור מן הארץ וילאו אקורים
 מואסריהם דרור צכוסרות
 צזכות הכשרים אלהים מוטיצ
 יחידים ציתה היחידים שהיו
 מפורזים ומועצעים צהם
 ככסם יחד כל יחיד ויחיד
 מנדרחו צשני דיוכל ארבעים
 ושמו' ויקוים חיל צלע ויקיאו
 מצענו יורשנו אל והוטיצם
 צציה שלם וכנסיה שלמה
 וצנדרתם אגדה דרשינן גם

לפור מלחה ציה צצניינו הכחוצ מדרג והלפור היא כנסת ישראל.
 בההוא זמנא השתרר"ה דוי"ד מל"ך ישראל ח"י וקי"ם צגימטריאה
 אלף וחשע מלוח ושלטים וחשעה ימות עולם משנת החורבן עד
 היוכל הגדול אשר צצנת היוכל השחרר צן דוד וצהם ארבעים
 ושמונה יוצלות מוספר של יוצ"ל וצהיוכל של יוצל ארבעים ושמונה
 ימלך צן דויד אלם הצנים שמחה הללו י"ה והלצנה חתי' צמילואה
 כמו שהיתה קודם וועוטה שכאמר חת שני המאורות הגדולים והי'
 אור הלצנה כאור החמה רזה דמלה קוד דוד מלך ישראל חי וקים
 צקוד והי' צרך וכו' דרור יקרא לצן עם צת צצו ימחו ציום צצת
 קוד ונשרים. ועתה חוזר לדבריו הראשונים שהפסיק צחצצו צקוד
 העיצור מאמר דלציעותא ושוצ אומר. בשנין אלין צצלטה אלפים
 וארבע מאות ושמונה שנה לצמות אדם הראשון סליקו צני ישראל
 מצצלא כילד משנת ילית אדם הראשון עד שנה יליאת מלרים
 ונתיחת החורה אלפים וחמ"ח שנה כמו שאנו שוכין צעכו"ם פרק
 א' ע' ונטילאו מומלרים עד שצצנה ציה ראשון ארבע מאות ושמונים
 שנה כדכתיב מלכים א' ו' ויהי צשמונים שנה וארבע מאות שנה
 ללחא

אמרי בינה

האבן הראשה

תשואות חן

ללכת בני ישראל עד ויצן
שלמה את הצית הרי
תתקכ"ח שנה ויומי צית
ראשון ארבע מאות ועשר

הרי ג' אלפים ושל"ח שנה וגלות צבל שבעים שנה לנולדה למרות
ירושלים כדכתיב דניאל ט' הרי ג' אלפים ות"ח שנה לאדם הראשון
והוא שנת שמים לדריוש המלך: מליקו בני ישראל מצבלא מדלומר
זכרי' סיון ו' לקוח מאת הגולה אשר באו מצבל וכו' ולווי זאת
היתה צננת הצנין כן נראה מהמשך הכתובים דכתיב זכרי' א'
ציום עשרים וארבעה לעשתי עשר חדש הוא חדש שבע צננת שמים
לדריוש וכו' עד לקוח וזהו שנת הצנין כי צכ"ד כסליו העבר החילו
צצנין ולא מלינו צכל מוקום שעלו צננת שמים לדריוש אך אמת
ציומי כורש וסני' צננת צביעיית למלך דריוש הזה על ידי עזרא אך
מפסק הזה מושמע שעלו מועט מהגולים כאשר התנצח חגי עת
צית ה' להצנות צננת שמים לדריוש המלך ציום אחד לחדש אלול
וזהו דלומר סליקו בני ישראל מצבלא. ובגו מקדשא יקירחא כדכתיב
חגי א' ויער ה' את רוח זרוצבל וכו' ואת רוח כל שארית העם
ויצאו ויעשו מלאכה צצית ה' וכו' החילו ומסתין צאצנים ומנקרים
עלים ולהכין כל המלטרך אל הצנין ציום עשרים וארבעה לחדש
צשטי הוא חדש אלול צננת שמים לדריוש ולצנות צצנין החילו
צננה שניה לחצונן שנות העולם צכ"ד כסליו כדכתיב חגי צ'
צעשרים וארבעה לחשיעי למן היום אשר יוסד היכל ה' והיתה כל
זאת צננת ח"ח ות"ט צאלף הרציעי לשנות אדם הראשון דהיא
שנת ת"ט ות"י צאלף הרציעי לשנת תהו כדלעיל. ולבתר סיה
סנין סליק עזרא כי"ד צננת ארבע מאות ותשע צאלף הרציעי לאדם
הראשון עשרים וארבע צכסליו צננה סני' לדריוש החילו צצנין
ותשלום מלאכת הצנין היה צשלטה צאדר שנת ארבע מאות ושלטה
עשר צאלף הרציעי לשנות אדם הראשון כדכתיב עזרא סיון ו'
וסיאל ציתא דנא עד יום תלתא לירח אדר די היל שנת טש
למלכות דריוש כמלא שנה צנין הצית ארבע שנים שלימים וחמשה
מוקועים וצאוהו זמן לשנה הצאה היא שנת ארבע מאות וארבעה
עשר לשנות אדם הראשון דהיא ארבע מאות וחמשה עשר לשנת
תהו עלה עזרא מצבל וגלותו עמו כדכתיב עזרא ז' ויצא ירושלים

צחדש

אמרי בינה

תשואות הן

עזרא ומקדיש קדושתא דארעא
 קדושתא דלעלם, ולמימני שמיטין
 ויובלין על דעתא דרבי יהודא בר
 אלעאי דסבר שנת המשין שתא
 דיובלא מימני לקדמיתא ולבתריתא
 לשמיטא נקדמיתא למיקרי שנת
 חמישין למעבדיה יובלא ולבתריתא
 למדוי אתחלתא דשביעתא ובשתא
 ארבע מאה ועשרין לבנין ביתא
 אחריב

האבן הראשה

צדקס החמישי היא סנה
 השביעית למוך כי צלח
 לחדש הראשון הוא כסן
 החסיל לעלות מצבל וצלח
 לחדש חז צל חל ירושלים
 סנה השביעית למוך והכי
 חיתא צערכין פרק צ' וג'
 וח"ה הא סנה השמינית
 היא חרילכא צר"ה פרק א'
 כאן לאחר שהחמיץ ונעשה
 קטע החסילו למוכות לו ימי

ומלכותו ונחשתי ונחשתי הצאה שהיא שצט לצנין סנה ארבע מאות
 וחמשה עשר לחדש הראשון דהיא ארבע מאות וששה עשר לסנה
 סהו החסיל למוכות שמיטין ויוצלות כמו שאלו שוכין צערכין פרק
 ט' ל"ב. מקיס ציחחס צימי עזרא לציחחס צימי יהושע וכו' חף
 ציחחס צימי עזרא וכו שמיטין ויוצלות וקדשו ערי חומה :

ומקדיש קדושתא דארעא קדושתא דלעלם כדחיתא ציצמות פרק
 שמיני פ"ג. אשר ירשו אצותיך וירשתה ירושה ראשונה
 ושניה יש להן שליטת אין להן פירושו ירושה ראשונה צימי יהושע
 הוא ירושה וכן שניה דצימי עזרא דכשגלו גלות ראשונה צטלה
 קדושת הארץ שליטת אין להם כלומר לא צעי למהדר ומירתא
 דירושה עומדת היא ואשמועינן האי קרא ללא צטלה קדושת הארץ
 צגלות טיעוס ותרומות ומעשרות כוהגות חף צזמן הזה עיין סס
 וצמולין פרק ראשון ו' העיד ר' יהושע וכו' כל הסוגיא :

ולמימני וכו' אמר ולמימני צואו החילוק ולא למימני כי היא
 דבר צפני עלמו ואינו כמשך דדצריו שאמר קדישתא דלעלם
 כי היא לא כהגות צזמן הזה חף חס קדושת הארץ לא צטלה
 כדאמר לקומיה. על דעתא דר"י וכו' כדתיא צכדרים פרק שמיני
 ס"א ר"י אמר יוצל עולה למינין שצוע פירושו סנה חמשים עולה
 לכאן ולכאן ומקרי סנה חמשים לעשותו יוצל ותהא מוכה אחת
 לסנה חמשים ולסנה הצאה אחריה סנה חמשים ואחת תהא מוכה
 אחת שנייה לשצוע עד סנה כ' ושס למוכות סנה שצוע לעשותו שמיטה וכן
 כולה וסנה השנים ושעט למיקרי סנה יוצל צפעס סניה ובשתא ארבע
 מאה

אמרי בינה

האבן הראשה

וואס ועשרין לצנין ציחא
אחרי ציחא כדחנין
צנכו"ס פרק ראשון ונלכות
פרק צפני הציה שלטים
וארבע סנה ואחריהם חפסוה
והס צני יון ופסטה ונלכות
צפני הציה וואס וסומים
סנה טס סכים ונלכו צעילס
צפרק המדינה הרי ארבעים
סנה צפני הציה ולסנות
העולס עס ג' אלפים ות"ח
לעיל הרי שלשה אלפים
וארבע וואות וארבעים וסומי'
לסנות אדם הראשון ואח"כ
פסטה ונלכות צכל העולס
כולו וואס וע"ד סכים הרי
וואחים וארבע עשר סנה
צפני הציה ואח"כ חפסוה
ונלכות רווי עשרין וטיח
סנין קמו צהמוכותיהו עס

תשואות חן

אחריב ביתא והארץ הית"ה תה"ו
ובה"ו כד אתחריב בית ראשון
והש"ך ע"ל פנ"י תהו"ם כד אתחריב
בית שני כחושבן הית"ה וגומר
יהו בדין ארבע מלכותא דסליק
לחושבן אש"ם אלקה שמנייה
מאות ושבעים וחמשה אש"ם אש"ם
לה' דיתאבדו מעלמא סמא"ל ובת
זוגי וכל בני ש"ת בשבע מאה
באלה שתיתאה וארבע יתרון
רמזא לארבע מלכותא דאוקמוה
תהו דא בבל ובהו דא מדי וחשך
דא יון על פני תהום דא אדום
דבזמן שלטנהון סיהרא תהו
מפגמו דילה ש' סבובין כחושבן
והאר"ץ תרון יתרון רמזא לתרון
מקדשין דאחרבו דאתמר בהו
והארץ הר"ם רגלי, ודסלקין תשל"ה
רוחך

ישראל ולא אשתעצרו צהו הרי וואחים וארבעים סנה צפני הציה
ואח"כ פסטה ונלכותן גם על ישראל וואס וסומים סנה צפני הציה
הרי ארבע וואות ועשרים סנה עמוד הציה וצאותו סנה שלחו ידס
צו והחריצוה צננת ג' אלפים ותחכ"ח לסנות אדם הראשון שלשה
אלפים וסומה וואות ועשרים ותשעה לסנתהו שלחו הרומיים
והס אדומיים ידס צניה סני וערו ערו עד היקוד צה סהלים
סימן קל"ז. והארץ היחה סהו וכו' פני סהוס ציה ראשון וציה
סני ה' עלאה ה' סחאה סודו לירחי ה' . אש"ם ראשית אוחיות
אלף סומה וואות וכו' דיחאצרו מעלמא וכו' סה"ד יעני' ס"א .
חמוץ צגדים ונצלה וכדאמריקן סעצור על פסע וחמחה אש"ם .
וכרטיקן צסוכה פרק חמישי כ"צ ואס הלפוני זח ילר הרע ארטיק
מעליכס והדחתי וכו' אס פניו אל היס הקדמוני סנתן עיניו צמוקדש
ראשון והחריצו וסופו אל היס האחרון סנתן עיניו צמוקדש סני

תשואות חן

רוחך יבראון ותחדש פנ"י אדמה
 דבזמן שלמנהון אתמר בדוד מלכא
 חללת לארץ נזרו, ולא דחיל
 סמא"ל מן קודשא בריך הוא דאיהו
 שמים ואחריב ביתא בשתא ארבע
 מאה ועשרין לבנון ביתא תמני
 מאה ועשרין ותשע באלף רביעתא
 למולדא דתהו מוצאי שביעית הוה
 ואחריב ביתא זמנא דזמינא
 לפורענותא כד חריב ביתא ברישא,
 מוצאי שביעית הוה, ומוצאי שבת
 הוה

האבן הראשה

והחריבו ועלה זאשו וכו'
 אל תחלי אדמה וכו' יואל
 ס"ז צ' צשצע מאה. זאלך
 השסי המכין ח' תתע"ה
 החל מחורבן צית שכי וחרצע
 יתירין כי מזמן החורבן עד
 זמן ת"ש זאלך השסי הוא
 אלף תתע"ח פחות חרצע
 מהמכין ח"ת תע"ת רמז על
 חרצע מלכיות הכלמדיס
 מהקרח הזה וצייני שכות
 המכין הזה השמונו וסתמו
 מעיכות החכמה מצני ישראל

והצחילו העולם והחשיכו עיניהם של ישראל ולרות קמוכות זו לזו
 תתוס אל תתוס קורח וכולס הד' מלכיות כקצלו וזאו צצית שני
 כי ארוס האחרון מהד' מלכיות החריצ צית שני וכולס עמו חס
 שהוסר ממשלת השלטה מלכיות אלל זמן כהן להס צחיים עד יוס
 מועד וצייניהם חלה חרצע מלכיות הלצנה צמיעוטה שלס מאות
 מחזוריס מספר של והאר"ץ והארץ צגי' ש"צ צ' יתיריס רמז לכני
 מקדשים שחרבו דכלמדו מהקרח הזאת והארץ הד"ס רגלי ישעי' ס"ו
 שרפרק מרגלותיו זה צית המקדש של מטה קויכו לו ציזבל מ"ט
 אשר כלו כל העתים וקן הימין קתוס חס יתמהמה חכה לו כי
 צח יצח ולא יאחר מומכו וכאשר ישלמו ש"צ מחזוריס צזמן תשל"ח
 רוחך יבראון שוכני עפר יוכנו ידיך מקדש של מעלה ומקדש של
 מטה דוד מלכס הולך לפניס וצייניהם חלה חרצע מלכיות מחולל
 לארץ חר מלכות צית דוד מזמן גלות צבל כי צזמן צית שני מלכו
 צית חשמונאי וכאשר יקיס מלכות דוד הנופלת יתמלח הלצנה
 צנילוחה כדכתיב כירח יכון עולם וכתיב תהלים קל"ב אויצו חלציש
 צוסת ועליו ילין יאיר חזרו. ולא דחיל וכו' כדכתיב חני קלפתי
 מעט והמה עזרו לרעה. דאיהו שמים כה אמר ה' השמים כסאי
 וכו'. מוצאי וכו' זמנא דזמינא וכו' וכן צתניכא וכו' חרצע מאה
 וחריבין וכו'. וכן חנו שוכין צערכין פרק שני מגלגלין זכות ליום
 זכאי צניסן כגאלו וצניסן עתידין להגאל וחוצה ליום חייב אמרו
 כשחרצ

אמרי בינה

האבן הראשה

כשחרצו הציתו צרלסונה
לוחו היום חשעה צלצ
היה ומולאי שנה היה פי'
יום רלסון צעצוע ומולאי
שציעים היה פי' צעמיים
שנה רלסונה לאחר שמייעה
וכן כשחרצו צעמיה לוחו היום
חשעה צלצ הוה ומולאי
שנה ומולאי שציעים פי'
צעמיים היה כילד ציה
שני עמד ארבע מלוח
ועשרים שנה עם שנה
החורצן כי צכ"ד ללול צענה
ח"ע צלף הרציעי לשנה
שהו החחילו להכין אל הצנין
וכ"ד כסליו צענה הצלף
ארבע מלוח ועשר צלף

הרציעי לשנה שהו החל
חכ"ע צלף הרציעי מלל עמד הצית ח"ך שנה עם שנה
הצנין שנה ח"י ושנה החורצן חכ"ע הוליל וכפק ל"י רוצח דעתה
צחשעה צלצ מיומי צהדי שני דקס ציחא הכי חנו שוכים צעכו"ס
ומשנה צענה לצנין דהיא שנה ארבע מלוח ושנה עשר צלף
הרציעי לשנה שהו החחילו למנוח שמייעין ויוצלות כדעת ר"י דלחור
שנה חומסים וכו' כדלעיל ומשנה צענה לצנין שנה חע"ז עד שנה
החורצן חכ"ע הם ארבע מלוח וארבעה עשר שנה ארבע מלוח
שנה הם שמה יוצלות ופשו עוד שמה שנה כי לר"י יוצל הוא
ו"ע שנה כי שנה החומסים כחצ גס ליוצל הצאה אחרי' כולל
ח"י שנה הם ח' יוצלות וכשאר עוד וח' שנה שמה שנה וארבעה
עשר דלעיל הם עשרים ושנים שנה כ"א שנה כלו צלסנה שציעים
ושנה חכ"צ היא מולאי שציעים כולל הצית חצ צמולאי שציעים
שמה יוצלות הם ששה וחומסים שמייעות כי יוצל הוא משצע
שמייעות ושלסנה שמייעות מן כ"א שנין דלעיל הם חשעה וחומסים
שמייעות ושמה היא משצע שנה כולל כ"ע שמייעות הם ארבע

תשואות הן

הוה, ותשעה באב הוה, וכן
בתנינא, ומזמנא דשריאז למימני
שמייעין ויובלין, ארבע מאה
וארביסר כד קס ביתא, עד שנין
אלף ותשע מאה ותלתין ותמני
בתר חורבן ביתא, סליק תרין
אלפין ותלת מאה וחמשין ותרין
שנין, ואשתכח בהון ארבעין ותמני
יובלא מנינא דיובל, וביובלא
אלין תלת מאה ותלתין ושתי
שמייעין חמשין ותשע שמייעין.
דבהון ארבע מאה ותליסר שנין,
רמזא דמלתא הזאת, אימני כד
קס ביתא ובתשעה באב בחדא
שתיא דשביעתא שתין אחריב
מקדשא

צצנין ונחרצו צחשעה צלצ צענה
עמד הצית ח"ך שנה עם שנה
ל"י רוצח דעתה
שנה ארבע מלוח ושנה עשר צלף
למנוח שמייעין ויוצלות כדעת ר"י דלחור
לצנין שנה חע"ז עד שנה
ארבע מלוח וארבעה עשר שנה ארבע מלוח
שנה שמה יוצלות ופשו עוד שמה שנה כי לר"י יוצל הוא
שנה החומסים כחצ גס ליוצל הצאה אחרי' כולל
שנה ח' יוצלות וכשאר עוד וח' שנה שמה שנה וארבעה
עשר דלעיל הם עשרים ושנים שנה כ"א שנה כלו צלסנה שציעים
ושנה חכ"צ היא מולאי שציעים כולל הצית חצ צמולאי שציעים
שמה יוצלות הם ששה וחומסים שמייעות כי יוצל הוא משצע
שמייעות ושלסנה שמייעות מן כ"א שנין דלעיל הם חשעה וחומסים
שמייעות ושמה היא משצע שנה כולל כ"ע שמייעות הם ארבע
מלוח

תשובות הן

מקדשא, ואפסקו למימני ומאתן
 ושבעין ושבע שמיטין דלא אמני,
 רזא דהא הלא הו"א כמו"ס
 עמד"י מנא מנא הוי שבנא דדין
 בדרכא ידועא לחכימא ותשתכח
 בדקא יאות, הדא אמרה בדרכא
 דגמטריאות פרפראות לחכמה,
 וברם רזא דא סוד ה' ליריאוי,
 דלאו בלאותא דרזא דמהימנותא,
 ובריש יובלא דארבעין ותשע,
 חרותא דיובלא ארבעין ותמני,
 בשתא שבע מאה ושתין ותמני
 באלה שתיתאה, יובלא רבתא
 ייתבון עמא קדישא באחסנתיהון,
 ובההוא

האבן הראשה
 ונאות ושלטה עשר סנה וסו
 דאמר חמסין והשע וכו'.
 ובתשיעה צלז צדח סחא
 דשציעתא סחין היא מולאי
 שציעית אחריז מקדשא.
 ואפסקו למימני סחאמר
 ויקרא כ"ה. וקרחס דרוז
 צלחן לכל יוסצי' צזמן סכל
 יוסציה עליה. ולא צזמן
 סגלו מוקלחן דהיינו חס
 גלה שצט אחד כולו או
 סחיס וח"ס הרי גלו עשרת
 השצטיס עוד צימי סכחצ
 הרצה סחיס מוקדס חורצן
 צית ראשון תרילכל צעלכין

פרק סני י"ג. ופרק תשיעי ל"ג.

דירמיה סחזין וצחורצן
 צית ראשון גלו עם שצט יהודה וצנימן וציוי עזרח עלו עמהס
 וישצו צעריהס כמו דסניקן צקדר עולס ווננו שוניטין ויוצלות עד
 אשר גלה יהודה ונוקומו פעס סניה וצנלו שוניטין ויוצלות דתכיח
 צירושלמי וכמו כן חנו סוכין צהסולח ל"ז. וזה דבר השומעיה שמוט
 צסתי שמיעות הכחצו ודצר אחד שמיטת יוצל ולאחד שמיטת שציעית
 צזמן סלחה ומשמוט יוצל חתה ומשמוט שציעית צזמן סחי חתה ומשמוט
 יוצל צזמן סחין כל יוסציה עלי' אי חתה ומשמוט שציעית :

הו"א כמו"ס עמד"י צגיימטריח המכין עם האותיות והתיצות והכולל
 רע"א הדא אמרה פי' קרח הלח וכו' חצל סוד סחוס יס
 צקרח הזה ליראי ה'. ובריש יוצלח מ"ט חרותא דיוצלח מ"ח וכו'
 דתכיח צערכין פרק שנימי כ"ח שהיוצל צתחלתו ומשמוט והשומעיה
 צקופה. ותימח למה לא תלה מניחא צצ'חחס ציווי יהושע חס כי
 חור רזא צדצר הלח הוא וכו' אך לריכיס חנו להציו גס כפשוטו
 חס יס לפרש ונראה לפי סקדושת יהושע צעלה ולא כן קדושת
 עזרח דקדשה לצעחה וקדשה לעחיד לצח כדלעיל חפ"ה חין מוכין
 צגולה שוניטין ויוצלות לפי סחין כל יוסציה עליה לכן תלה המכין
 מ"ח יוצלות למימני מקדושת עזרח דקדוש ועומד היא וכאשר יוכלו

אמרי בינה

תשואות חן

ובהוא זמנא סליק ר' על דרגא
דיליה דאיהו. שש מעלות לכסא
וגומר ר' חמשת אלפים לבריאת
עולם, ר' אלף הששי ברמ"ח
ובשמאלא דתמן לבא ליטול נוקמין
מאומין דעלמא ורזה דמלה כי
יום נקם בלבי. בשתא קדמאה
בטרן שמטיא תליתאה ביובלא
ום ותליתאה :

אמר זעירא באלפא ביתא
תנינא כתיב צעק לב"ם
וכו' חמ"ת בת ציון הרדי כנחל
דמעה וכו' אל תדום בית עינד
וכו' וי דהאי מלכו די נחשא,
מלכותא חשובא דאתחשבו נהורין
דאתמר בה וחשך על פני תהום,
ופסקו חזון נביאיא מלכו די תשלט
בכל ארעא, ושלטן יהיב לה,
לאדברא מלכותהון בשטרא,
וארכא בחיין יהיבת לה, אלפין
ותלת מאה, עד זמן ועדן שבע
מאה וארבעין ותמני באלף
שתיתאה, ועד זמנא דא הוא
מועד מועדים וחצי מחורבן מקדשא
קדמאה

וכין השטתה חיצות האלה אלף ותשע מאות ותשעת;
ושלטים מנין ימי עולם ומזון החורבן עד היצול הגדול זמנא
השתררה דו"ד מלאים י"ה והו ועס כצרא יהלל י"ה ועס כצרא
שנעשה צרי חדשה ללחת מעצדות לחרות ומאופל לאור גדול יהלל יה
דאתמר וכו' כאשר דרשו בצראשית רבה פרשה ז' ומשך זו יון
על פני תהום זו אדום ושתי המלכיות הם אחד כדכתיב צמדצר
וליס מיד כתיס ומתרגומין וסיען ילטרסן מרומאי ורומיים צאים
מיון כדכתיב וצני יון אליסה חרטיס כתיס וכתיס הם ארומיים כי
לאחר

האבן הראשה

ארבעים ושמונה יצולות סנת
החמשים הוא היצול הגדול
סנת החמשים סנה תהיה
לכס לכס דייקא כדכי עומי
נחספו עס אלהי אצרהס.
בההוא זמנא סליק ו' על
וכו' לכסא וגו' הה"ד תהלים
ט' וה' לעולם יסז כוכן
למשפטו כסאו סס שלס וכסא
שלס כמו שנאמר כסאו.
ליטול כוקמין מלאומין וכו'
ומעמלק כדכתיב ראשית
גוים מעמלק וכו' אצל קודם
שימחה כתיב כי יד על כס
זה כס חקר וסס חלוק
וכאשר עדי אוצר וה' לעולם
יסז כוכן למשפטו כי יום
נקם בלבי זכה זה השס
ימחה זכר מעמלק כמו שנאמר
י"ה ומלחמה צעמלק ואומר
עני ומרת י"ה וזכה זה
השס השחרר צן דוד לשפוע
את הר עשו והיתה לה'
המלוכה השחררה דו"ד
מלך ישראל ח"י וקי"ס

וכין השטתה חיצות האלה אלף ותשע מאות ותשעת;
ושלטים מנין ימי עולם ומזון החורבן עד היצול הגדול זמנא
השתררה דו"ד מלאים י"ה והו ועס כצרא יהלל י"ה ועס כצרא
שנעשה צרי חדשה ללחת מעצדות לחרות ומאופל לאור גדול יהלל יה
דאתמר וכו' כאשר דרשו בצראשית רבה פרשה ז' ומשך זו יון
על פני תהום זו אדום ושתי המלכיות הם אחד כדכתיב צמדצר
וליס מיד כתיס ומתרגומין וסיען ילטרסן מרומאי ורומיים צאים
מיון כדכתיב וצני יון אליסה חרטיס כתיס וכתיס הם ארומיים כי
לאחר

אמרי בינה

תשואות חן

קדמאה, תלתא זמנין סתר ופלג, כדכתיב והסתרתני פני מהם, ואנכי הסתר אסתיר פני, אסלק שכינתי מנהון ארונא דקודשא ואוריא תומיא, דלא הוון במקדשא תנינא, ועד זמנא דפורקנא דידועא לחכימא, אז תר"ן לשון אלם, וקרקר כל בני ש"ת באלףשתיתאה, ובשבעות יפקון בזכותא דמשה דאיהו מתן תורה, רחמי וביה כנשר יעיר קנו, באלף הששי ברמ"ח בושמאלא דתמן לבא, ברמ"ח

האבן הראשה

לאחר זמן התערכו צהס כדפרסיקין ומסומי הארץ יחי' מוסנדן זו חטליחה סל יון ורומיים סס אדומים סחריצו אח סצית וצעה אסר פסטה מלכות יון על ישראל צנכת חו"ח צאלף סרציעי לסכות ארס הראשון כלעיל כסחס כל חזון מסקצלה אסר צידינו כי חגי זכריה מלאכי מחו צנכת חו"ח וסחסיכו עיכיס סל ישראל בגזירות קסוח ולהזכיר צטטרות סמות מלכיס כדחניא צעכו"ס

וצלוח וכו'. תלתא זמנין סתר ופלג סס סלשה מועדים וחלי כצוס פני המוקס כדכתיב דברים ל"ח. הסתרתני הסתר אסתיר צגי' סכי אלפס וארצע מואות ועסר צלח סל"ף ולא הו"ו סל וססתרתני כי סל' וז"ו סחיבור ועס ג' אלפס סל"ח סנת חורצן צית ח' עולה חומסח אלפס ססנו"ח סנת וסו מרמו ססנו"ח ליון סבלנה צנות יסודה למען מוספטיך כקמתך וגס סלשה פעמים סתר וחלי סמונין סל סתר עולה אלפס סלס מואות ועסרה עס ססצון סנות חורצן סצית עולה חומסח אלפס סס מואות וסמוסיס וסו ססוה נועה סמוסיס ויוסד ארץ ר"ת ססוה נועה סמוסיס צגי' סר"ן עסרה פעמוסיס ארבי סס כל סקונח וסקונח מועסר סקונין כקרח צסס אר' סוד מוסריס ואס סקח סססצון אלפס וסלס מואות ועסרה לעת אסר כפקדו ציוני כורס עולה חומסח אלפס וסצע מואות וקרקר כל צני ס"ת וצנכה סצח סחריה מחסיל מחזור ססציעי וסצענה מחזורי סצח סצתון ויוסו צס. ארונא דקודשא וכו' דלא סוון צמוקדשא סכניח וכו' כדחמריקן ציומח פרק ראשון כ"ח. דידועא לחכימא כלומר חכימא דחמומר צהו סלצ מצינ סוד מוסריס. ובשבעות יפקון כלומר יחי' גמר סגוללה כאסר ציליחה מלריס סיה גמר סגוללה סוליאכו מציח עצדיס וקרבנו לעצודתו וכתן לבו אח סחורס כן צגוללה סעחידה סכתן דח חרסה סס פעמוסיס חרסיס כדכתיב ומלחה סארץ דעה. וכתיו כיוני לאחך מוארץ מלריס ארסו כסללות מייכה

אמרי בנה

תשואות חן

ברמה שנין בתרא דאמציעותא
דאיהו ת"ק שנין דסלחין לחדא,
תשמ"ה ציון ותגלגה בנות יהודה
למען משפטך ה' ורוא דמלה כי
יום נקם בלבי ודאי אתכלילין
בעמודא דאמציעותא, עמודא
דאמציעותא מתמן אתייהיבת
אורייתא דאיהו כלילא דימנא
ושמאלא, בהמ"ת תפארת,
כתפארת אדם לשבת בית, ובההוא
זמנא כי עין בעין יראו בשוב ה'
ציון, אור דעינא הוא עמודא
דאמציעותא, בת עין ביתא דילה,
בההוא זמנא שכינתא עלאה כנשר
יעיר קנו דאיהו ירושלם. ובספרא
דגברא חמודא קחזינן בתרין
עדנין בשתא שית מאה וארבעין
ותשעין באלף שתיתאה, ערב
בקר ונצדק קדש, עד זמנא דא
ותשלך אמת ארצה תת וקדש
וצבא מרמס אלפים ושלש מאות
מומן פקודא קדמאה לגלוותא על
ידא משיח נגיד. וי וי מהאי זמנא
דיתי ערבאי קמפאי בשתא ארבע
מאה

ושס ונאות צאלף השטי כדכתיב חני
ה' זכו אחיטכה לח זכו זעמה וכדרטינן
קול דודי הנה זה צל וכו' זעמה שצח
הואל זה אחס נגאלין אמלו לו וכו' הואל והוא חפץ נגאלתכס
מדלג על ההרים וגו' אין הרים וגזעות האמורים כאן חלל קלים
וכו' מדלג על החצצונות ועל הקלים וכו'. ואם יאחר הקץ למוותו
וזמן הפקידה כדכתיב ירמיה כ"ט כי לפי מלחמת לצבל סצעים
שנה חפקוד אחכס וכן היה צימי כורס יוכלו אלפים ושלש מאות
וכו'

האבן הראשה

ז' וזיה כנסר וכו' ברמ"ה
סנין צהרא דאמלעותא חליו
של חאלף השטי ורמ"ח עולה
חשומ"ח ליון וכו'. כלילא
דימנא וסומאלא פקודין
דעסה ופקודין דלח חעסה
צחומ"ח חפארת חסר חן לו
יודע. אור דעינא וכו'.
דאיהו ירוסלם. קוד וסרים
קוד ה' ליריאו. ובספרא
דגברא חמודא דניחל חיס
חמודות קחזינן וכו' וחסלך
חמת חרלה וכו' דניחל ה'.
חרל"ה עם הכולל צג' רל"ז
וחזורי לצנה דיסלמו צאלף
השטי זעמה חרמו"ד למה
חרד"ס וזעמה חזמה חמה.
וחרץ חלומח. תת וקדש
וכו' אלפים ושלש מאות וכו'
חם יזכו יונה וזמן חורבן
חרשון ויהי הגאולה זעמה
חרצעים ושס ונאות צאלף
השטי ואם יונה וזמן חסר
נפקדו צימי כורס הנקרא
וסטיח כגיד יוכלו אלפים
ושלש מאות זעמה חשעים
ה' זעמה אחיטכה ישעי' קי'
קיר השירים רצה פרשה צ'
ואחר צחדש זה אחס נגאלין אמלו לו וכו' הואל והוא חפץ נגאלתכס
מדלג על ההרים וגו' אין הרים וגזעות האמורים כאן חלל קלים
וכו' מדלג על החצצונות ועל הקלים וכו'. ואם יאחר הקץ למוותו
וזמן הפקידה כדכתיב ירמיה כ"ט כי לפי מלחמת לצבל סצעים
שנה חפקוד אחכס וכן היה צימי כורס יוכלו אלפים ושלש מאות
וכו'

האבן הראשה

וכו' וכן כל הקלים . ולתת סקון על אחר קודשין , למבני ביתא ועמא טמאה יעלוך פגריהון בהאי ביתא זמנא ידועא אלקא מאתן ותשעיו . בההוא זמנא עשן יתער לגבי שמאלא לאעברה מתמן סמא"ל ומיד סליק עשן אחרא דאיהו עשן הקטרת לקטרא ולקרבא ימינא בשמאלא דעמודא דעשן איהו עמודא דאמציעותא , איהו עשן הקטרת , בזאת יבא אהרן אל הקדש קץ הימין והמשכילים יבינו מאירי בריח התיבון עוברא דדשא סת"ר סתום וחתם קץ הימין עד ע"ת קיוין משו"מרים לבק"ר שמר"ם לבק"ר בתרין יומין מקדמת יומא דחורבנא נפקת מלתא בסופא עצר"ת תהיה לכם יתבררו ויתלבנו ויצרפו

תשואות חן

מאה באלף המשאה , ולתת שקוין שמם על אתר קדש קודשין , למבני ביתא ועמא טמאה יעלוך פגריהון בהאי ביתא זמנא ידועא אלקא מאתן ותשעיו . בההוא זמנא עשן יתער לגבי שמאלא לאעברה מתמן סמא"ל ומיד סליק עשן אחרא דאיהו עשן הקטרת לקטרא ולקרבא ימינא בשמאלא דעמודא דעשן איהו עמודא דאמציעותא , איהו עשן הקטרת , בזאת יבא אהרן אל הקדש קץ הימין והמשכילים יבינו מאירי בריח התיבון עוברא דדשא סת"ר סתום וחתם קץ הימין עד ע"ת קיוין משו"מרים לבק"ר שמר"ם לבק"ר בתרין יומין מקדמת יומא דחורבנא נפקת מלתא בסופא עצר"ת תהיה לכם יתבררו ויתלבנו ויצרפו

מוספר ארבעה חיצות האלה צגימטריאה חלף שמונה מאלות ותשעים ונעת החורבן השני ויסלמו צטתה שצע מאלות ותשעה עשר צאלף השסי השלמות שצעה מחזורי שצת שלט מאלות וחחת מחזורים מוסכת היוצל יוצל ארבעים ושצעה . בתרין יומין מקדמת שני עתים דמלקדוין חיה עתים יומא דחורבנא שני העתים מוסכי מוקדשין שחרצו ילא הדצר מלפניו צקופא צאחרית הימים . עצרת תהיה לכם חאספו העכו"ם לדין כדאיתא צעכו"ם פרק ח' עלרת צגימטריאה חס"ס חונסת חלפים ושצע מאלות ושסים לצריחות עולס יח' היום הדין הגדול והגורל ויקוים מוקרא שכתוב וחת רוח הטומאה חעציר ון הארץ כאסר יבא חיס צמי מוקוא ארבעים קאה ועחר ארבעים קאה מחזיק חונסת חלפים ושצע מאלות ושסים ציליס הו"ד למרצ"ה המסרה ולטלוס חין קץ על כסא דוד ועל מוולכתו להכין חוחה ולקעדה צמספ"ע וצלדקה מעתה ועד עולס קכחת ה' לצחות תעשה זחת מ"ם למרצה היא מ"ם קתומה מ"ם רצתי שיעיר ארבעים קאה מוקוא חוחיות קומה מוקוא יסרלל ה' קוד משרים צהעת ההוא יתבררו ויתלבנו וילרפו

אמרי בינה

תשואות חן

האבן הראשה

רבים אלה לחיי עולם ואלה ויצרפו רבים והמשכילים יבינו
לחפזות לדראון עולם ויזהירו כוהר דרויע בשביעי
והמשכילים שנסקו צחורה לעצרת

ונמנות יצנו כל הקלים אלה ומקוים קווי אחר קווי ויזיחו חסר
הרקיע בחפזות עולמים חיוני בטנת הסניעי לעלית לרוך בטנת
טבחון שנייעה הגדולה והטנת אחר השנייעה הוא טנת היצול הגדול
חרוה דריכא להטנים בחפזות שלימה כדכתיב עלאכי ג'. טנת
חככי טנת לכס את אליהו הנביא לפני צוא יום ה' הגדול והטורח
והטיב לב אבות על צרים וכי. ומה טיהי בחפזן צין העלית
והטנת טבחון לא הטנתי ונראה מדצרו טלח כל היעורים הטונים
טאמרו הנביאים יקיימו כאחד בהחלפת הטועה רק טיהיו ועלית
בהרנה טיהי הטועלת כפי הזמן וכל הטחנות ויעדים יתקיימו
אלא טכל ועלית יחידה חתקיים צומן ומאחר וכן מוצנים טכי הטקראות
הגביל להצרתם חצונו ארץ טבעה אונות וטלטה אונות קני קני
קדונו אשר ירשו לעמיד ונחילים קרא אונר ירד עים עד ים
ומתה עד הפטי ארץ והוא חלה צלי מלרים אלא זאת ירשו צומן
ומאחר כדכתיב מטפטים ונעט ונעט אגרטנו מפניך עד אשר תפרי
וכי וכן יהיה לעמיד ויהי כלומה הטדה כחתיך כלומה היה טלומה
ונעט עד כארו צלצנון טנה כן מלטיח קרן יטועהנו וימי גאולהנו
לצא וכן נאמר בעתי הטועה טחוטב וענה הרטון עד אחריה הימים
היובל הגדול כל עת ההוא הטנות יטעו טל הקצ'ם והמשכילים
יצנו כל ואחשו צומעט טיהי טטוטו טל דצרים נפרט טעה וענה
הטלומה אלפים וטלם מלומה הטלומה דריחאל עד ערצ צקר אלפים
וטלם מלומה ונלדק קרש מלח אשר נחלל ציה הטקדט צרלטומה
ויוכלו צאלק הטטי סימנו צר'ן יח'ד כוכב' צוק'ר והטחלת היובל
ארבעים וטבע צאלק הטטי סימני חר'ע לאועים וטטלחט חרות
היובל ארבעים וטטי טנת הטמיני צומחור רל'ע הטטון וצאר'ן כי
כל צטמים וצאר'ן חרגומו דאחיד צטמיח וחרעח צרלטית צרה את
הטמים צרה טיה תקיכין ואת הארץ תקיכח טציעי קוד עטרים .
ולחזור חוט'י מטבעה ומחורי טנה . זהו צקוד עטרים כנו עדרטו
צטיר טטירים רנה פרטה צ' מדלג על הטרים ומקפץ על הטבעות
אין טרים ונבעות הטמורים כאן אלא קלים ועיצרים מדלג על
הטטנות ועל הקלים ועיצרין הטיל והוא חפץ בגאולהכס וצקוד
הלרוך הטטון טא'צ עד יר'ד טטוט וטלטה לרופיה טטוט יר'ד טיה
טקרים

אמרי בינה

האבן הראשה תשואות חן
וכן שאר השפה ימים נוולא שבעת הימים, ישמחו דשמים
סצוע אחד של עמיד כסצעה ותגל דארץ :
סצועו' של עכסיו וכן הסצוע למנצח

הסכיה סצעה פעמים סצצוע סלפכיו נוולא על של עכסיו ארצעים
ותסעה פעמים וכן הולכים חנויד צקוד סצעמים כל סצוע סצע
פעמים כסלפכיו. לכן עת יודע לה' לסמחנו כימות עניחנו כדכתיב
סמחנו כימות עניחנו וכו'. ישמחו וכו' כדכתיב ה' מלך חגל
הארץ ישמחו וכו' ר"ח סס הוי' רמו כי אז יתולל הסס צד'
אותיותיו אחר סנחלקו כמו סנאמר כי יד על כס יה סס חלוק כס
חסר ה' וכן ירושלם חסר יו"ד אלו ארצעה אותיות אהוי נחמקרו
צבלותינו וצזכות קוצעי מועדי קדש צמועדס על פי עיצורס יעלו
ויקיימו על מעלחס ה' צזכות ראש השנה צראשון לחדש ה"י צזכות
חג הסכות וחג המולות חושסה עטר לחדש ו' צזכות חג הסצועות
סעה לחדש י' צזכות יוס הכפרים עטרה לחדש יחוקן י' ירושלם
וזהו סוד וצחכת הנוסכן יקיימו אהו הלוים ראשי תיצותיו אהוי"
יקיימו מלח יו"ד סודו קומי לכי יפתי ולכי צקוד ציוס סהוח

חקים את סוכת דוד כי לאלהים מוגיני ארץ מחד כעל"ה .
כסלס צסלס צסלסי צסלס לעלרה צסלס לחסואה. סליק
ככתיב הנני שולח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאום יבא אל
היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם
הפצים הגה בא אמר י"י צבאות וירא בצר להם בשמעו את
רנחם ויזכור להם בריתו וינחם כרוב חסדיו ברוך י"י אלהי
ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה :

פתיחתא

בהיום הכסא לחגגרה חזן די לא צידין לזרת קרנות הגוים
ארצע קרנות אשר זרו את יסודה כדכתיב זכרי' צ'
הוא הסנה צא צא צעוו המנלח צעווו אפרס הסיר של הפייטן
הזה צמועו אמרות וסדורס יסור וידרס. וכך אכי אומר סנה
הפייטן הזה פייע פיוטו מענין סתי אלה ארס הראשון ונלך הנוסיה
הדומים כלאחד וכצראו מוקדס ססיה ארס על סהדומה כלאס דרסו
דורסי רשומות כעסה ארס זה ארס דוד מסיח מנחס סמו ורוח
אלהים אררפת וכו' זה רוחו של מסיח וכו' כלאס הוא צוודרסיס
וצצראסיה

פתיחתא

וצרראשית רצה פרטה ה'. והפייטן יאמר מה שהי' צטשת ימי
צראשית הוא שיהיה צטשת אלפים שנה אשר נגזר על העולם
להחקיים כוונין ימי הסצווע וציוס הסציעי שצת וצטצנת אלפים נוח
לעולם. ומדצר מענין יום השטי של צראשית המיוחד צצריאה אדם
הראשון ומדצרים אשר נעשהה צהיום ההוא ומדמה לו האלף השטי
המיוחד צהכנות ישעו של המלך המשיח לפי עניני השעות מיום
השטי של צראשית אשר צהם הוכן האדם כלאמרינן צכנהדרין
פרק רציעי ל"ח טעה ראשונה הולצר עפרו טעה שניה וכו' וכן
מחלק הפייטן האלף השטי חליו הוא שיעור הלילה השטי ומצראשית
וחליו השני ומחלק לפי השעות של אדם הראשון מה שנותהם צהם כן
מוטיל הפייטן צדומה לו הוא המלך המשיח הכצרא צללמו כדמותו
וציחר טאת כי הוא חי וקיס ועל זה עשה פיוטו צחרוזי א"צ עד
אות כ' ומתחיל אזי צשטי וכו' צוקר טטית וכו' עד אות כ' כיר אצד
מעיר וכו' וכן דרשו צמדרטס כל מה שהיה ומשטת ימי צראשית
יורו על העתידין להיות צטשת אלפים שנה. ואחר המרחזיס יתפלל
כצ יכול על ישועת השכינה מקודם ואמר קווצם להיכלך וכו' ורומס
סוכתך וכו' ואח"כ ישוצו ישראל לכויהם ולזיס לטירס ולזומרם וכחכים
לעצודתם. ואח"כ יתפלל עצורו מלדיקני וכו' ואח"כ יחזק הפייטן
עוד צכגינתו להלל שצת מלכות צית דוד והארצע מלכות יהו
כדוטס תחת כפות רגלי המלך המשיח וצפתחתו מוכגן הפייטן טירו
צפסוקיס ומלוקטס צצועט שכויים לענין הרומזס כאשר מליכו צקידורי
התפילות לקועי פסוקיס :

שיר ידירות

למנצח	בנגינות על השמינית
למנצח	מזמור שיר לאסף.
צכגינות חנן	בשלישי אחר הובקעה העיר
לוי יכלח צכגינן	וחורבן פעמים יחיינו מיומים.
על השמינית עצור טמונה	ביום השלישי יקמנו ונחיה עד לא
עתי היסועה וצדרך פטע	ארץ ושמים. עת יצמח ישועתה
השמינית הוא כלי זמר של	על
טמונה כיומן ומזמור סיר לאסף	חסף חלסף צעה השלישי אחר שחרצ העיר פעמים
להקצ"ה כדכתיב ויכה צ'	יחיינו מיומים ירפאנו ומטי עתס טעצרו עלינו ומטחי ומקדשות
	שחרצו. ביום השלישי צעה השלישי צצנין הצית השלישי יקמנו

שיר ירירות

עד לא חזן כלומר עד עולם
כדכתיב הוֹסַע ו' הַעֵת
הַשְּׁלִיטִי הִיא הַעֵת אֲשֶׁר יִלְמֹחַ
וְכו' סָפִים הַהָרִים כְּדַכְתִּיב
זִמְכָה ד'. וְהִיא בְּאַחֲרֵית
הַיָּמִים וְכו' וְכֹאֲשֶׁר יַעֲמֹד
עַל הַיַּדֵּינָה הַמִּלְפָּה עַל
מִלְפָּה הַמִּזְקָוִה קוּוִי אַחַר קוּוִי
זֹחִי יִהְיֶה הַעֵת אֲשֶׁר כִּהְרוּ
עֲלֵיו עַמִּים כְּדַכְתִּיב זִמְכָה
וְהַעַמִּים יִסְמָעוּ הַמַּיִית קוֹל
חֵן חֵן לֵה מֵה כֹּחַ וּמִסּוֹבֵחַ
צִית ה' צִחֵן רַב כְּדַכְתִּיב
זְכַרִי ד' הַמִּזְקָוִה יִרְאֶה סָנְעָה
יוֹמִים סָנְעַת עַתִּים מוֹכֹכִים
לְהִסּוֹעָה. וְבוֹיֹם הַסְּמִינִי
הַעֵת הַסְּמִינִי עֲלֵרַח עֲלֵרַחִים

כְּכִיֶּשֶׁת עַמִּים רַבִּים כִּי הַעֵת הַסְּמִינִי הוּא אַחַר הַיּוֹם הַדִּין וְגַם יִסַּ
לְפָרֵשׁ עֲלֵרַח לְסוֹן עֲלוֹר וּמִלְחָמָה כְּמוֹ סָנְחַת סָנְחֹן וְאִזִּי יִהְיֶה הַסּוֹעָה
עוֹלָמִים וְכֹמוֹ סָנְעַת יִפּוֹל לְדִיק וְקַס וְהַפִּייעֵן מִסְּמֵן סִמְנִי סְנֹחַ
הַסּוֹעָה וְהַסּוֹנָה סִמְנִים. חֲרָם. חֲרָן. סֵתֶר. חֲלָר. סֵת.
חֲסָח חֲי. חֲסוֹחֵ לִיֹן. וְהַסְּמִנִי הִיא חֲסוֹעַ חֲי וְהוּא
הַיּוֹצֵל הַגְּדוֹל וְעַתָּה סְנֹכָה עַתִּים וְעַתִּים מִפּוֹרֵשׁ לְעִיל עַל פִּי סִיר
הַסִּירִים רַבָּה וְדִלְגַּב עַל הַהָרִים וְכו' וְדִלְגַּב עַל הַחֲסוֹנוֹת וְקָלִים וְכו'
וְגַם לֹא כָל הַיַּעֲרֹדִים הַנּוֹצִים יִתְקִימוּ כֹּאֲחֵד בְּהַחֲלַח הַסּוֹעָה
כְּדִלְעִיל וְהַפִּייעֵן יִאֲזַר עַל זֶה פְּסוּקִים וְלֹקוּטִים וְמִרְמֵז זְכַל עַת
וְעַת עַתִּים סוֹכִים וְכֹאֲשֶׁר מִכָּה כִּדְעוֹ כּוֹלֵס. הִי הִי וְכו'. הַסָּס
הַזֶּה הוּא קוֹד מְסָרִים מְסוֹמְרֵי צִרִית. חֲרָם יִדֵּךְ וְכו' וְעַל סֵר אֲדוּס
וְנִרְמֵז צִרִית. חֲלָר חֲסוֹמֵר חֲסִידֵךְ סוֹמְרֵי צִרִית. דֶּרֶךְ כּוֹכַב וְכו'
זְכַרִי הַחֲסוֹנוֹת וְאִזִּי יִתְרַמְּמוּ וְיִתְכַּשְׂאוּ זְכַרִי יִשְׂרָאֵל וְכו' חֲסָח
חֲי חֲי חֲי רַחֵם זְכַרִי יִשְׂרָאֵלִי זְכַרִי חֲלָפִים וְחֲלָפִים וְסָנְעִים
מִכֵּן הַסָּכִים מִזְמֵן שִׁפְשֻׁעָה וְלִכּוֹת הַשְּׁלִיטִי עַל יִשְׂרָאֵל עַד חֲסָח חֲי
וְהַשְּׁלִטִי וְהַרְצִיעֵי הַסָּס וְלִכּוֹת אֲחֵד כֹּאֲשֶׁר פִּירְשָׁתִּי. הַסּוֹנָה לִיֹן וְכו'
לְמַעַן מִסְּפִטֵךְ כְּקוֹחֵךְ שֶׁחֲקַס מֵהַסָּס. אִזִּי תִרְצֶה וְכו' הַסּוֹנָה עֲזַר
וְכו' הִיא סִמְנֵן הַסְּמִינִית מִזְמֵן הַחֲרָבֵן עַד הַיּוֹצֵל הַגְּדוֹל :

וְקִרְאָתָם

שיר ירירות

יד

וקראתם לרוד וכו' ומעבדות
 לחרות ולזכס צדין כי קמץ
 יעקב ודל אע"פ קדל סוף
 מתורה ומלות כי מי יחיה
 וכו' חפילו נמלאכיו הקדושים
 יסים חסלה מכל עכן אלו
 חקוטי כח מוחך עוני הגלות
 וכן מונעמים אלו מהקב"ה
 סכלא זכאי צדיקו סיעלה
 לט המנצר להסיע לצ אצח
 על צניס מוקדם ציח סיוס
 הדין כדכתיב נמלאכי ג' .
 הכס חכמי סלה וכו' פן
 אצח והכתי אח סלחן חרס
 אס חסלחו צנוכותיכס לכן
 חסלה לכס המנצר מוקדם
 להסיעכס צנוכותו וחזכו
 צדיכס . וזה דבר חסומה
 מפקד סלו . ליווי סלו . ועוד
 רוח סלו ומקפר סלס עוליה
 וסלסס וססה סמיעות מנח
 סחלח סמנין מוקדושת עזרל
 עד היוכל הגדול . ואשר וכו'

יעקב ודל . אוי מי יחיה כבוא
 יום ה' הגדול והגורא עצרת תהיה
 לכם . וזה דבר השממה מפקד
 שלו . ואשר יהיה לך את אחיך
 ישראל תשמט חי וקים ירך . כי
 יובל הוא היובל הזאת תשבו איש
 אל אחותו . וה' לעולם ישב
 במלוא עיר דויד . וכסא נכון
 השב נמול על נאים . לה'
 הישועה על עמך ברכתך סלה .
 אלי אלי שמעני אמרי אחד קדוש
 מדבר באר היטב שבעים . עד
 מתי החזון התמיד והפשע שמס .
 פתחו לי שערי צדק אבא במ .
 בראשון ובארבעה וששה ועשרים
 ואחד . בחסד אל חי חלקנו
 ומחוקק סו מכן חכמה לא בינת
 אדם לו . ואני כמעט נמיו רגלי
 לפני רודף . כי מלא רודפתי
 והסרה שנת גאלי . שנת גאולי
 באה מלאה באלה תולדות פרץ
 כבאלה תולדות השמים והארץ .
 עד

כי יוצל וכו' רוח יוצל מוכן ארבעים וסומנה יוצלות מהחלח סמנין
 וה' וכו' סקס יהיה סלס נמלוח עיר דוד העיר ירוסלים יהיה
 נקרא ונלל ולא ירוסלים חקר . וכסא וכו' והכסל יהיה סלס כחסר
 סקצ גוול על גאים זה עומק דאסיה גויס וזו לס' הישועה
 כחזק כציכול כח סל מעלה ועל עמך צרכתך סלה צלח מוחה .
 שמעני סצינו דצרי אחד קדוש וכו' אחד מן המלאכים צלח סיעצ
 סצנים סצויים פנים לחורה סיעצ צגי סצנים . עד מתי החזן
 וכו' כדכתיב צדיאל וצנראסית רצה נרעה . פתחו לי וכו' צראשון
 וכו' עולים ציח סלסס וסניס וסס ל"צ כחיכות חכמה ומה ספורט
 מספריהס צפרעות סודו לפונה צמן . בחסד וכו' לא צינת אדם
 לו חלל דעי לצר חלסין . ואני כמעט נעיו רגלי צבלות לפני רודף
 סר ארוס אדם צליעל . כי מלא רודפתי כדכתיב איכה א' רודף
 מלא

שיר ירירות

עד באה בפרץ יום הששי עד
 מלוא עיר דוד . ובכתובים
 השלשים המה במועצות . נעשה
 אדם בצלמנו כדמותנו לך דוד
 ועמך בן ישי מנחם . זה ינחמנו
 ממעשנו ומעצבון ידנו ראש
 השלשים . ורוח אלהים מרחפת
 על פני המים . ונחה עליו רוח יי
 ביום השלישי מיומים . מגיד
 מראשית אחרית יומים . כי זה
 לעומת זה עשה אלהים לנו ביום
 עשות ארץ . מה שהיה הוא
 שיהיה בששת ימי אלפי ערץ .
 ויהי לילה ששית ורמש וחיתו
 ארץ . בן בששת בו תרמש כל
 חיתו יער בערץ . אזי בששי בהיות
 בוקרו ויברא אלהים את האדם
 בצלמו . בבן בקר ששית מששת
 לי עצה ותושיה נעשה אדם
 בצלמנו . געה עונת רביעית
 מהיום

וולא ו' וכל רודף סצוקרה
 חקר וזה וולא סכרדפו רדיפה
 סלמה . וחקרה סנת גאולי
 סנת גאלי צאה יסעי' ס"ג
 חקר וחו כתיב . צאלה
 חולדות פרץ כתיב וולא ו'
 צונגילת רוח כצאלה חולדות
 הסמים והארץ צראסית צ'
 כתיב חולדות וולא ו' . וכל
 חולדות סצוקרה חקר ו'
 סני' . עד צאה וכו' וקודם
 סצא יום הסעי וכצרא האדם
 וצאותו יום חטא וכחקרו
 ומונו ססה דצרים והוא הוא
 הפרץ עד זמן סנקרה העיר
 ירוסלים וולא צ' צאחריה
 הימים אז יחוקנו הססה
 דצרים על ידי וסיה סצא
 ונצית פרץ לכן חלה חולדות
 הסמים חלה חולדות פרץ
 וולאים וכאשר דרסו צצראסית

רצה פרסה ו'צ . ובכתובים וכו' צוועלות כסכתיען חוקוס עם
 הוללכים וחור כעסה אדם ר"ח אדם דוד וסיה ונחס ראש
 הסליסם סמו סל וסיה כצרא וקודם צריחת העולם כאשר דרסו
 צוודרסים . וגחה וכו' ציום הסליסי צנת הסליסי וססני עחיס .
 מגיד וראסית וכו' ויהי לילה סל יום הססי כצרא כל רוש וחיה
 הארץ כדכתיב חהלים כ"ד עסה ירח וכו' ויהי לילה צו חרוש וכו'
 כן צסשת חלי' הרסוקנה סל האלף הססי כנגד הלילה הססי חרוש
 כל חיתו יער יוסלו האוונות צחוקה . אזי צססי צצוקר צסעה
 ראסוקנה הוכנה צריחת האדם כדאמרינן צסכהדרין . לכן כנגדו צצוקר
 הססי צחליו הססי וסהלף הססי היא חחלת וסיה הססית לי עלה
 וחוס' כעסה אדם וסיה צללנו כדמותו . געה הגיע סעה רציעית
 וסיום הססי וולך צוסיצו הקצ"ה הזריק כסוה צהאדם . לכן דר
 כצהורח סולך חוסיס יהי' וסעטר ככתר יסועה וסחקצ"ה כדאמרינן
 צוודרסם כי עחיד הקצ"ה לסחענר ולהסענוף לולך חוסיה צעסרה

מהיום מלך במסבו הופיע ביקרו
 ויפה באפיו נשמת חיים . בכך
 דר בנהורא עמוד בהיום הששי .
 בכתרו ישועה בראשו ונחה עליו
 רוח יי חיים , הקצב כל עונת כלו
 ארבעים ושנים כי אלה שנים
 בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואים .
 ויתכסה מהם שבועים שבעה
 וישוב ויגלה לעם קדושים . בשביעי
 לסתר ועמדו רגליו מקדם פני
 ירושלים . ובעצם היום הבראו
 בוננו כל אבן יקרה מסוכתו
 וינחהו בעדן לשמרהו . בכך אז
 תשנא הכתם הטוב כאור
 שבעתים : על כל כבוד חופה
 נסכרים בשבע בסוכת צל יומים .
 זר מעשהו ראש לכל נציבים .
 חלל צווי ויפיריהו . טעם מן העין
 אשר צוה בלתי לטעמהו . ויהי
 השמש באה ותפקחנה עיני שניהם
 והנה

מיום הששי עמוד על רגליו וצטעה טביעית מדווגה לו חוה והקצ"ה
 עשה לו טצע חופות כאשר דרשו צמדרכים צפקוק דכתיב ציחוקאל
 כ"ח . צעדן גן וכו' ציום הצרחך כוננו . וזהו דאמר ובעלם היום
 הוא החלה טעה טביעית כוננו וכו' לשמרהו גן הוא לשון זכר כמו
 גן נעול שיר השירים . בכך אז צהאלף השטי החחלה עונה השטיעית
 חסנא הכתם הטוב הס מלכות ציה דוד אשר נחצו צגלות לכזלי
 חרש כדכתיב איכה ד' יסתור ונשחור תוארם ויאירו כאור טצעתיס
 על כל כבוד חופה כאשר דרשו טהקצ"ה יעשה חופות למלך המטיח
 צעה טיחגלה החחלה עונה השטיעית צטכת חטכ"א ח' וה' מחחלפת
 צסוכת לל יומים כדכתיב ציטעי' ד' וסוכה חתיה וכו' . זך וכו'
 כליצים אדם הראשון אשר היה ראש לכל היקום חלל לווי טלא
 לאכל מעץ הדעה ואכל והיה צטעה עטירית לעת רד היום וינטו
 לללי ערב והנה חיונה חטכה גדלה כפלת צעון הזה כגזר על
 דורותיו לרות וחסך טל גליות על ידי ארצע מלכיות :

שיר יחידות

והנה אימה חשיכה גדלה
 נפלת ועלטה בעלמ . בכך יעמ
 קנאה עוטה בשלמה אורה . כמו
 בעתות פסוח והמליט . ליום
 קומו לעד . מוציא לחפשי
 מבית מעליט . ניר אבד
 מעיר ונשים עד נפתח חיל
 בלע ויקיאנו מבטנו יודישנו
 אל . כל הארץ כבוד יי מלא .
 ומקור נפתח לבית דויד במלוא .
 ומלאה הארץ דעה . והיו עיניך
 רואות את מוריד . לעומתם ברוך
 יאמרו . כבוד יי ממקומו . קומם
 להיכלך ישרון מלך . והפלא
 נפלאותך מושיענו . ורמם סוכתך
 אבינו יצחק רבצנו . בנהו געימות
 חמודות . הלויים דוכנם וכהנים
 בעבודתם משבע שמחות . סלח
 גואל לויי . קבל ואמץ זעיר אלי
 מלכי צבי אחלי נהור מצדיקני
 סדר לתור הנשמע בארצנו . רוח
 אפינו משיח יי יבוא ויגאלינו .
 הוא יגהגנו עלמות ימי שנותינו
 בהם . אך טוב לאדם בוטח בך
 יברך ויודך . כי תיטיב בחסד אל
 כל

בכך יעט קנאה וכלך המטיח
 אשר יהיה מעוטף מהקצ"ס
 כשלמה אורה כונו סילבס
 הקצ"ה קנאה צומן שהרג
 זכורי מלכים ופקח והמליט
 צחי צבי ישראל כן יעטוף
 ליום קומו לעד לשלל שלל
 מנשים עד לשון שלל כמו
 צוקר יאכל עד צדאסיה
 ו"ט וזילאכי לחפשי מציה
 מעליט ומאפילה לאורה .
 ניר מלכות שלו חזר מעיר
 הילר הרע הוא הסטון המושחית
 ד"ח מעיר החסובה רווי .
 וכסיס השימוכיס עד נפח
 נפח לשון הפחה כמו אסיה
 ציטע יפיח לו תהלים י"ז
 וכסיס לשון שנומה כיר לשון
 מלכות כמו לעטן היות כיר
 לדוד עזרי מלכים א' .
 ומקור נפתח וכו' כדכתיב
 צדכ"י י"ג . ציוס שהוא יי'
 מקור נפתח וכו' . ומלחה
 הארץ דעה וכו' . קומם
 להיכלך וכו' מושיענו מהדין
 ורוומ סוכתך סוכה שלום

ומכוון כנסת ישראל אבינו יחזק
 כחשך אורו צצתה שרק חשיעני
 פ"ט . לעתיד לצא וכו' אור ליחזק וכו'
 פלגא עלי ופלגא עלך
 וכו' פתחו ואמרו כי אמה אבינו וכו'
 רוצלנו הקצ ישראל לנויהס
 ולויס לדוככס וכהכיס לעצודתס
 מנצבע שמוחות אח פניך . סלח
 גואל חועצות הלויס כמו לחס
 מנגואל מלאכי א . וכדכתיב
 ציחוקאל מ"ד כי הלויס חוץ
 מצכי לדוק חתנו מנשמרת ה' .
 חמודות שהכל ומתאויס לה
 כדכתיב סיר השירים צבי
 לתלפיות חל שהכל פונים לה ד"ח
 חמודות הוא הקצ"ה החמודות
 חרגוס דכיתא והקצ"ה נקרא
 טסור עיכיס קבל ואמץ זעיר
 הלעיר שזהס יהיה לגוי עלוס
 אלי מלכי לצי

שיר ידידות

מז

כל היום . למנצח בניגונותי לך נאה
 לשבח הכנת בית מנוחתי בית
 הלחמי . וחסידיך רנן ירננו בהבנות
 בית האבן שלמה האסף תוכו
 רוח ההן בשלמי . אבן יסוד ראש
 פינה למוצאי ומבאי דגלו
 משבצתיו הוכן לנאמנה . את יגיע
 כפי ראה בחסדו חנני דבר יראני
 בבראשית ברא שוכן מעונה .
 ארבע עתים מחולפים תהו ובהו
 וחשך ואופל פני תהום מן ממשלת
 ארבע זדונים וסלונים . באימה
 יעבורו על הארבעה צמודים .
 מקדש מלך עיר הירח . במו
 מקודשת בשלשה מסגרים איתנים .

בשבעה

ולהלל על אשר הכין ונלכות ציה דוד כדכתיב ועמד
 ורעה צעוז ה' . ועל ידו יהי המנוחה לישראל ציה הלחמי הצח
 וציה לחם . וחסידיך הלויס כדכתיב דברים ל"ג לאיש חסידיך יכנו
 צעיר צהצנות ציה האזן כדכתיב צמיכה ה' מונך לי ילא וכו' והוא
 משיח בן דוד וכה"א תהלים קי"ח אהן מואקו הצוכיס וכו' וגם
 עמידה ירושלים להיות אהן ועמקה לשוכניה כדכתיב זכרי' י"ב .
 שלמה . מושלתו יהיה צעלימות גם על השצטיס כולם ורועה אחד
 יהיה לכולם יחזקאל ל"ז צעלמי צעלמות כדכתיב ישעי' י"א וכמה
 עליו רוח ה' וכו' . אבן וכו' למוחיו כדכתיב מייכה צ' ומוחיו
 מוקדם ומצחיו הוא יהי המוליא והמציח דגלו ומשצלותיו מוקשט
 צמשצלות מכל מיי יופי הוכן המלך המשיח לכאמנה לישראל .
 את יגיע וכו' העוכי של ככסה ישראל ראה הקצ"ה השוכן צמרומיס
 דבר יראכו ומראשית צרא מלומדים ומקרא והארץ סימה וכו' כדלמריקן
 צראשית רצה פרשה צ' . ארבע עתים וכו' ארצעה גליות משוכיס
 על ידי ארצע מלכיות סלונים קוליס לארצעה אלה המחוצרים מוקדש
 עיר כתיב תהלים ע"ט . עומא אה היכל קדשיך שמו אה ירושלים
 לעיסי מלך צמלכות ציה דוד כתיב תהלים פ"ט הרימות ימין לריו
 וכו' . ירח . מיעוט הירח ומחוצרים כאחד מוקדש מלכו של עולם
 וכאשר אמרו לא אה צעיר ירושלים של מעלה עד שיבנה ירושלים
 של מטה והירח החדש צמו צירושלים מוקדשת ע"י שלשת מוקגרים סכס'
 סלומורים מוקדש ומקדש ואיתכיס צחורה כי צליסכת הגזית היד יסכיס

שיר ידירות

הסמהדרין וסגרים כמו החמש בשבעה מילת היתה תהו עד פני תהום
והמסגר בשבעה מילת וכו' כסה ארץ נתן מדת קצב וכו' לשטף
סצנה חיצות יס וסיחה עד מים הזדונים וגאתנים במדד ושיעורו
ההום והס עולם המנין של הזמן מעת ערערו האחרון הכביד וכאשר
מחורצן סני עד סנת וקרקר כל יבילם השבון וישטף ויעבר אשמים .
כני ס"ה ועוד חרצנה יחירים בעדן יצמיח צמה נקוב שבעה נוצר
הס רמו חרצנ מלכיות סילאו ברוח ורוה אלהים מרחפת מלפנים .
ונסח באשר פירשתי לעיל . ורז בתעצומו יחודישו לאום דברים שבעה
צקרא חל למודיה' סוד סצנ על אבן שבעה עינים . נועם ארבעה
מלכין קדמאין וקרא קורא ואלה אלה מקדש מלך עיר הירח ואורם
המלכים אשר ומלו צלח ארום שבעתים יחודש במרומים . נאום שמנה
ומי יכילו ומי ידענו למלל עולם משבעי' נדרש ארץ הדיש' ושמי' חדש'
מיס הזדוני' מוסיס וזוהי' וסוד תתחדש לעמוסים . נשגב בימים שבע
פניס וחאורים ולכן והארץ היס' שבעתים יגודש תשמחנו כימות עניתנו
תהו למפרע הוה סה"ו וסוד בגודש לנבאים . נהלאה באשם ושבעי'
ונסרי' . ושיעורו ונעם ערערו ואחת והארץ נידש נא תמהה אשם
חורצן האחרון הסביד מחורצן וארבע מלכיות תודש ושועים . יראה
הראשון סלח יס' חלח סצעים אל עבדיך פעלך בקרב שנים הייהו
סנה וכאשר יכלו הססצון הקלוז בקרב שנים תודיעהו ומעשה ידינו
למוסלת ד' ומלכיות בעדן צזון כונגהו תשואות חן בהנוכת הבית
ההוה יצמיח לומח ונסיח נקרא מקדשהו : עדכאן בקבלות מראב"ד :
בצצנ' סמו' וכבר' צרוח פיו סל

הקצ"ה ונלפני' ונחל' כדרסיין צבראשית רצה פרסה צ' והוה יסוב לישראל
דצרים סצנ' ארין ולוחו' וכו' על חצן וכו' כדכתיב צוכרי' ג' צורומים סחת
אשר עתה ומוספלת עד סחול סחתי' נאום סמו' כאשר לאמר צהנע ססונ'
הזבז הגדול סכדעסו וסחור' סכדרסת צצצנ' פני' הדיש' וכו' כדכתי' יעני'
ס"ו כי כאשר ססוני' החדשי' וכו' לעמוסי' לישראל הנקראי' עמוסי' צנן נשגב
הקצ"ה וכו' יגודש ומלסון מדה גרוסה ססמחנו כימות עניחנו בגודש כי לקחה
צכפלי' לנכאים לישראל הנהלאים מיוגע' צאסס ע"י הילח"ר סר ארום וע"י
סצנ' אומיו' וסחת הוה יסומעלל יראה חל עבדיך פעלך הראשון סהיית כפרע
לכו ומאויציו בקרצ סני סלר' סלחו סרויים צה חייסו עוררהו וססיסו וצקרצ
סבי' הללו סודיעהו לכו ומועס' ידינו צכין צהמו"ק של המלך הוסיח ראס
הצוכים עם הצוכים כוכן אוחו צידס וכאשר יחך צחנוכת עולם יס' וסצנה
ומוהלל צמן רצ כו"ס צצכרי' ד' ועל צכין הצית העמיד כאמר יס' רלון סיצנה
א"צ כהצנחמו . מקדשהו סקדס אוחו ונחז סקדס לצריית העולם כדרסיין
בצבראשית רצה פרסה ח' ונדכתיב ירוניה י"ז כסא כבוד מרוס ומראסון : צעלס
זיום הסלחו חי נכון סמות סלסה . נסלס צקדר וצמוספר לי' נקם צסלסה
ומספרים הומוסמיס צה וכו' . . לעלמה סצנה סחליצה :